

Sygn. akt: III U 484/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2015 r. w O.

sprawy z odwołania K. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania K. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 24 kwietnia 2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przelicza wysokość emerytury K. Ż. od dnia 1 marca 2014r. ustalając podstawę wymiaru emerytury na kwotę 1.056,11 zł, przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na 33,60%;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 484/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.04.2014r. O/ZUS w P. dokonał przeliczenia wysokości emerytury K. Ż. od dnia 01.03.2014r. i ustalił podstawę wymiaru świadczenia przyjmując przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1967 do 2010, określając wskaźnik podstawy wymiaru na 30,43%.

W odwołaniu od tej decyzji K. Ż. wniósł o ponowne przeliczenie przyznanej emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskanych w Zakładzie (...) w P..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że wysokość emerytury odwołującego się została ustalona w sposób prawidłowy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z dnia 20.06.2013r. Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. przyznał odwołującemu K. Ż. (ur. (...)) prawo do emerytury, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Do obliczenia wysokości emerytury, Oddział ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, tj. z lat 1966, 1967, 1971, 1973, 1977-1990, 1996 i 1997. Wyliczony z tych lat wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 27,14%.

Za okresy zatrudnienia, za które odwołujący nie przedłożył zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, Oddział ZUS przyjął minimalne wynagrodzenie stosownie do przepisu art. 15 ust.2a ww. ustawy.

Podstawa wymiaru emerytury obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 27,41% przez kwotę bazową 2974,69 złotych, wyniosła 807,33 złotych.

W dniu 28.03.2014r. odwołujący K. Ż. zwrócił się do Inspektoratu ZUS w O.z wnioskiem o przeliczenie wysokości emerytury na podstawie list płac za miesiące od 03/1974r. do 12/1974 r., od 01/1975r. do 06/1975r. Zakładu (...)w D.Zakład w P., list płac za miesiące od 07/1977r. do 12/1977r. i od 01/1978r. do 05/1978r. (...) Przedsiębiorstwa (...)w Ł., karty wynagrodzenia za okres od 07/1997r. do 08/1997r., list płac z umów zlecenia za lata 2003- 2010 w (...).

Ponadto odwołujący do wniosku dołączył: świadectwo pracy na okres od 25.11.1976r. do 13.06.1977r. w G. Stoczni (...), świadectwo pracy na okres od 05.12.1975r. do 10.02.1976r. w (...) Fabryce (...) w W. oraz zaświadczenie Wojskowej Komendy Uzuppełnień w W. o odbywaniu służby wojskowej w okresie od 19.06.1968r. do 10.11.1968r. i od 25.06.1969r. do 08.11.1969r. oraz o odbytych ćwiczeniach wojskowych w okresie od 04.02.1974r. do 20.03.1974r. i od 10.04.1985r. do 08.05.1985r.

Po dokonaniu analizy przedstawionych dokumentów Oddział ZUS zaliczył do podstawy wymiaru emerytury zarobki zawarte na listach płac za okresy od 07/1977r. do 12/1977r. i od 01/1978r. do 05/1978r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Ł. oraz wynagrodzenie za lata 2003-2010 z tytułu zatrudnienia na umowę zlecenia w (...) w P..

Natomiast wynagrodzenie zawarte na listach płac za okresy od 03/1974r. do 12/1974 r., od 01/1975r. do 06/1975r. Zakładu (...)w D.Zakład w P.oraz wynagrodzenie za okres od 07/1997r. do 08/1997r. wykazane na karcie wynagrodzeń nie zostało przez organ rentowy uwzględnione, ponieważ odwołujący nie przedstawił dokumentów, z których wynikałby okres zatrudnienia, wymiar czasu pracy, ewentualne przerwy w zatrudnieniu tj. świadectwa pracy, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

W związku z powyższym Oddział ZUS na podstawie uznanych zarobków oraz przy przyjęciu minimalnego wynagrodzenia za okresy pracy od 05.12.1975r. do 10.02.1976r. i od 25.11.1976r. do 13.06.1977r. na nowo ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, który po przeliczeniu wyniósł 30,43%.

Zmianie uległ także staż pracy odwołującego, który po uwzględnieniu w nim dotychczas nie zaliczonych okresów pracy, tj. od 05.12.1975r. do 10.02.1976r. i od 25.11.1976r. do 13.06.1977r. uznanych na podstawie świadectw pracy - po przeliczeniu wyniósł 21 lat, 5 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i 1 rok i 5 miesięcy okresów nieskładkowych.

Ponieważ wskaźnik podstawy wymiaru emerytury jest wyższy od poprzednio obliczonego, a także z uwagi na zmianę stażu pracy - Oddział ZUS w decyzji z dnia 24.04.2014r. dokonał przeliczenia wysokości emerytury od dnia 01.03.2014r. W decyzji tej Oddział ZUS podał odwołującemu, że do podstawy wymiaru emerytury nie uwzględniono

wynagrodzenie za lata 1974-1975 i 1997r. na podstawie list płac oraz karty wynagrodzenia, z powodu braku dokumentów, z których wynikałby okres zatrudnienia.

W toku postępowania Sąd pozyskał dokumentację osobowo-płacową dotyczącą zatrudnienia odwołującego się w Zakładzie (...) w D. – Zakładzie w P..

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu rachunkowości, która w oparciu o pozyskane dokumenty wyliczyła podstawę wymiaru emerytury K. Ż..

Z opinii biegłej wynika, że wyliczyła kwotę wynagrodzenia odwołującego się na podstawie list płac za lata 1974-1975, 1977-1978 oraz od 01.07.1997 do 30.08.1997. Biegła uwzględniła w opinii normatywny czas pracy oraz kwoty wynagrodzenia na podstawie list płac. Do ustalenia podstawy wymiaru dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy zostały przyjęte składniki wynagrodzeń, od których istnieje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne. Opinia została sporządzona na podstawie pozyskanych w toku procesu dokumentów źródłowych tj. list płac i kart wynagrodzeń. Podstawa wymiaru na dzień ustalenia prawa do świadczenia wynosi 999,50 złotych - po waloryzacji od dnia 01 marca 2014 roku podstawa wynosi 1.056,11 złotych. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru biegła określiła na 33,60%.

Uwzględniając treść opinii biegłej, żadna ze stron, w tym organ rentowy nie wniosła do niej zastrzeżeń. Organ rentowy przychylił się do zaliczenia wynagrodzeń wyliczonych w dziale II opinii i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia odwołującego się określonego 33,60% (pismo k.79) Pełnomocnik organu rentowego ostatecznie pozostawiła rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 i ust. 6 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2004r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę albo
- 2) w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U.2011 nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

W orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że w postępowaniu sądowym nie ma ograniczeń co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków i wysokość wynagrodzenia może być dowodzona wszelkimi dostępnymi dowodami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.07.1997r., II UKN 186/97 OSNP 1998/11/342 i wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 4.03.1997r. III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7). Rzeczą Sądu jest ocena wiarygodności przedstawionych dowodów.

Zaskarżoną decyzją z dnia z 24.04.2014r. O/ZUS w P. ustalił podstawę wymiaru emerytury K. Ż. w oparciu o przedłożone przez niego dokumenty.

Sąd z urzędu poszukiwał dokumentacji osobowej i płacowej dotyczącej zatrudnienia odwołującego się w Zakładzie (...) w D. – Zakładzie w P..

W celu ustalenia wysokości zarobków odwołującego się Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu rachunkowości i ta w swojej opinii ustaliła, biorąc pod uwagę pozyskany materiał dowodowy w postaci dokumentacji osobowo-płacowej najkorzystniejszy wariant podstawy wymiaru emerytury odwołującego się.

W ocenie Sądu zgromadzona dokumentacja pracownicza w połączeniu z wydaną na jej podstawie opinią biegłego z zakresu rachunkowości pozwala na ustalenie zarobków odwołującego się z okresu jego zatrudnienia w spornym okresie.

Sąd uznał, że opinia biegłej jest rzetelna i prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy **na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. dokonał stosownej zmiany decyzji ZUS z dnia 24.04.2014r.** i przeliczył wysokość emerytury K. Ż. od dnia 1 marca 2014r. tj. od miesiąca złożenia wniosku, ustalając podstawę wymiaru emerytury na kwotę 1.056,11zł, przyjmując wskaźnik podstawy wymiaru na 33,60%.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do emerytury, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przeliczeniu na nowo podstawy wymiaru emerytury. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami pozwalającymi na ustalenie wynagrodzenia za sporne okresy we własnym zakresie – było to możliwe dopiero na etapie postępowanie sądowego po przeprowadzeniu stosownego postępowania dowodowego. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.